NORAKSTS
Lieta Nr.A420709210
A0644-12/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 17.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Inga Putra,
piedaloties pieteicējai *I.J.* un pieteicējas pārstāvei *I.M.* un atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvim *A.J.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.J.* pieteikumu par Rīgas domes 2010.gada 29.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-10-759-ap atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes 2010.gada 29.jūnija lēmumu Nr.1-43/RD-10-759-ap (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2010.gada 26.aprīļa lēmums Nr.PIP-10-2119-ls/05-07/10-35297-AL „Par nekustamā īpašuma nodokļa papildus aprēķinu" (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru *I.J.* papildus aprēķināts:

1) par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/*, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*, platības daļas 801 m^2, nekustamā īpašuma nodokli par 2009.gadu, piemērojot 25% nodokļa pieauguma ierobežojumu, Ls 77,03;

2) par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/*, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*, platības daļas 801 m^2, nekustamā īpašuma nodokli par 2008.gadu, piemērojot 25% nodokļa pieauguma ierobežojumu, Ls 61,62;

3) par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/*, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*, platības daļas 801 m^2, nekustamā īpašuma nodokli par 2007.gada 9 mēnešiem (aprīli – decembris) Ls 36,97, piemērojot atvieglojumu 25% apmērā par 7 mēnešiem (aprīlis – oktobris) Ls 7,19, nodoklis samaksai Ls 29,78.

Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[1.1] Saskaņā ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesnešu 1995.gada 21.novembra un 1995.gada 15.decembra lēmumiem zemesgrāmatas nodalījumā Nr.*/nodalījuma numurs/ I.J.* ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/*, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*, platība 1475 m^2, un uz 2/4 domājamām daļām no divstāvu ēkas, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/* , un saimniecības ēkas, garāžas, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*.

[1.2] Pieteicējai tika aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par 2007., 2008. un 2009.gadu par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/*, platības 673 m^2, tā kā saskaņā ar Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālās nodaļas 2010.gada 19.martā vēstulē Nr.2-04.1-R/502 „Par zemes vienības */nodalījuma numurs/* kadastrālo vērtību 2007., 2008. un 2009.gadam" norādīto Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā bija reģistrēta kļūdaina zemes vienības Rīgā, */adrese/*, platība (673

m^2). Kā norādīts minētajā Valsts zemes dienesta Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā zemes vienības Rīgā, */adrese/* platība tika labota uz 1474 m^2, kā arī norādīta kadastrālā vērtība uz 2007.gada 1.janvāri Ls 10 215, savukārt uz 2008.gada 1.janvāri un 2009.gada 1.janvāri Ls 116 741. Tādējādi Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldei bija *I.J.* papildus jāaprēķina nekustamā īpašuma nodoklis par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/* par platības daļu 801 m^2 par 2007.gada 9 mēnešiem (aprīlis - decembris), kā arī par 2008.un 2009.gadu, jo *I.J.* ir nekustamā īpašuma nodokļa maksātāja par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības, kuras platība ir 1474 m^2.

[1.3] Pieteicējai tika paziņots nekustamā īpašuma nodoklis par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/* 673 m^2 platībā:

1) par 2007.gadu ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2007.gada 1.februāra nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu 2007.gadam par zemi Nr.PIPN-07-142312-mp/07-139244-AL/05-16/l 15-0165;

2) par 2008.gadu ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2008.gada 6.februāra nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu 2008.gadam par zemi Nr.PIPN-08-32908-mp/08-32509-AL/05-16;

4) par 2009.gadu ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2009.gada 16.februāra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2009.gadam Nr.PIPN-09-153146-mp/09-151657-AL/05-16.

Minētajos maksāšanas paziņojumos par nekustamā īpašuma nodokli par 2007., 2008. un 2009.gadu bija norādīta platība 673 m^2, līdz ar to *I.J.* kā 592/1000 domājamo daļu no zemes vienības Rīgā, */adrese/* 1474 m^2 platībā īpašniecei jau 2007.gadā bija iespējams konstatēt, ka maksāšanas paziņojumā par nekustamā īpašuma nodokli ir norādīta kļūdaina zemes vienības platība, par kuru aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis, un pieteicēja varēja informēt Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldi par minēto kļūdu.

[1.4] Nekustamā īpašuma nodokļa aprēķina pārbaudē būtisks ir termiņā iesniegts nekustamā īpašuma nodokļa maksātāja iesniegums ar lūgumu pārskatīt nekustamā īpašuma nodokļa summas pareizību.

Turklāt persona, pieņemot, ka iestāde kļūdās, nevar paļauties uz to, ka iestādes rīcība nav tiesiska, un savlaicīgi neveikt darbības savu likumā noteikto interešu un garantēto tiesību aizstāvībai. Personai savlaicīgi jāveic pasākumi, lai informētu iestādi par savām šaubām attiecībā uz tās rīcības pareizību un pamatotību.

Privātpersonas tiesiskā paļāvība aizsargājama, ja, aprēķinot nodokli, kļūdījusies iestāde un privātpersona pie šādām sekām nav vainojama, tas ir - persona nav slēpusi informāciju par savu nekustamo īpašumu vai kā citādi maldinājusi pašvaldību, kā arī ir ievērojusi normatīvos aktus. Tiesiskās paļāvības princips nav absolūts. Konkrētajos faktiskajos apstākļos priekšroka dodama tiesiskuma principam, tas ir, saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta pirmo daļu nekustamā īpašuma nodoklis aprēķināms un maksājams par visu ar nekustamā īpašuma nodokli apliekamo platību.

[1.5] Rīgas domes 2001.gada 3.jūlija saistošo noteikumu Nr.5 „Grozījumi Rīgas domes 1998.gada 17.februāra saistošajos noteikumos Nr.9 „Par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu un atvieglojumu piešķiršanas kārtību Rīgā"" 1.punktu, kas stājās spēkā vienlaikus ar nekustamā īpašuma nodokļa likmes viena procenta apmērā no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības ieviešanu, Rīgas domes 1998.gada 17.februāra saistošo noteikumu Nr.9 „Par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu un atvieglojumu piešķiršanas kārtību Rīgā" 2.2.apakšpunkts ir izslēgts, tomēr, tā kā 2007.gadā nekustamā īpašuma nodokļa likme nebija viena procenta apmērā no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības, minētā saistošo noteikumu redakcija nestājās spēkā un spēkā bija redakcija,

kuras 2.2.apakšpunktā noteikts, ka nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem par daudzdzīvokļu māju apbūves platības daļu, kura netiek izmantota uzņēmējdarbībā, piemēro atvieglojumu 25% apmērā no nekustamā īpašuma nodokļa summas.

[2] Pieteicēja iesniegusi tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Pieteicēja ir izpildījusi sev uzlikto pienākumu un samaksājusi nekustamā īpašuma nodokli par 2007., 2008. un 2009.gadu par sev piederošo nekustamo īpašumu */adrese/*, Rīgā. Sākotnējie nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumi ir izpildīti, un tie nav atcelti, un ir stājušies spēkā. Katrs no lēmumiem par nekustamā īpašuma nodokli attiecīgajā gadā pieņemts, ievērojot Administratīvā procesa likumu, piemēram, iegūstot nepieciešamo informāciju (Administratīvā procesa likuma 59.pants), lai objektīvi izvērtētu situāciju un iestāde pieņemtu administratīvo aktu, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām tiesību normām.

[2.2] Ar Lēmumu tiek atkārtoti lemts pēc būtības jautājums, par kuru jau ir pieņemts lēmums. Tādējādi tiek pārkāpts Administratīvā procesa likuma 10.pantā noteiktais tiesiskās paļāvības princips. Ar Lēmumu tiek labota iestādes kļūda, kas pieļauta aprēķinot nekustamā īpašuma nodokļa apmēru, nedrīkst radīt pieteicējai nelabvēlīgas sekas. Tiesiskās paļāvības principa nepiemērošana ir būtisks privātpersonas tiesību un tiesisko interešu ierobežojums, kas atbilstoši Administratīvā procesa likuma 13.pantam attaisnojams tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu.

[2.3] Lēmums ir nepareizi pamatots ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otro daļu. Iestādei, interpretējot minēto tiesību normu, jāvadās pēc Administratīvā procesa likuma 15.pantā un 17.pantā (arī ceturtajā daļā) noteiktā. Piemērojot tiesību normu sistēmiskās interpretācijas metodi un skatot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.pantu kopsakarā ar Administratīvā procesa likuma 10.pantā noteikto, pieteicēja uzskata, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otrā daļa piemērojama papildus aprēķinot nodokļus, ja nodokļa nepareiza apmēra noteikšana radusies nodokļu maksātāja jeb administratīvā akta adresāta rīcības dēļ.

Ar Lēmumu pārkāpts tiesiskuma princips, jo tas nav pieņemts atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otrās daļas jēgai.

[2.4] Lēmums pieņemts, pamatojoties uz Rīgas domes spēku zaudējušo 1998.gada 17.februāra saistošo noteikumu Nr.9 „Par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu un atvieglojumu piešķiršanas kārtību Rīgā" 2.2.apakšpunktu, kurš no noteikumiem izslēgts jau pirms 2007.gada. Atsaucoties uz spēkā neesošu un konkrētajā situācijā nepiemērojamu tiesību normu, tiek pārkāpts Administratīvā procesa likuma 7.pantā noteiktais tiesiskuma princips, kas paredz, ka iestādes rīcībai jāatbilst tiesību normām.

[3] Rīgas dome (turpmāk arī – atbildētāja) rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, norādot šādus argumentus.

Nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka aprēķinot nekustamā īpašuma nodokli zemes vienībai par platību, kura būtu bijusi apliekama ar nekustamā īpašuma nodokli iepriekšējos taksācijas periodos un par kuru nekustamā īpašuma nodoklis pieteicējai iepriekš netika aprēķināts, nodokļu administrācija pārkāpa tiesiskās paļāvības principu.

Atbildētāja paskaidrojumā atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk arī – Senāts) 2005.gada 12.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-93/2005.

Pieteicējas tiesiskā paļāvība, ka viņai tika izsūtīti nekustamā īpašuma nodokļa aprēķini mazāki par zemes vienības platību, nekā viņai pieder, netiek aizsargāta pilnībā. Tas ir attaisnojams ar leģitīmu mērķi – novērst izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Nodokļa maksājums ir obligāts un nav pieļaujama nodokļu maksātāja izvairīšanās no nodokļu samaksas. Nodokļu iekasēšana budžetā ir sabiedrības interesēs.

Ņemot vērā, ka pieteicēja neveica jebkādas darbības, lai informētu nodokļu administrāciju par neprecizitātēm maksāšanas paziņojumā, un pilnā apmērā nomaksātu nekustamā īpašuma nodokli par viņai piederošo īpašumu, nodokļu administrācija pamatoti aprēķināja pieteicējai papildus nekustamā īpašuma nodokli par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/* platības daļai 801 m^2, kura būtu bijusi apliekama ar nekustamā īpašuma nodokli iepriekšējos taksācijas gados.

Neveicot nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu pieteicējai par iepriekšējiem taksācijas periodiem, pieteicēja tiktu nostādīta priviliģētākā stāvoklī nekā tie nodokļu maksātāji, kas godprātīgi veic savu sadarbības pienākumu ar nodokļu administrāciju un veic nodokļu samaksu pilnā apmērā.

Atbildētāja vērš tiesas uzmanību, ka, piemērojot Rīgas domes 1998.gada 17.februāra saistošo noteikumu Nr.9 „Par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu un atvieglojumu piešķiršanas kārtību Rīgā" nosacījumus (kas bija spēkā līdz 2007.gada 9.oktobrim), pieteicējai tika samazināts aprēķinātais nekustamā īpašuma nodoklis, piemērojot atvieglojumu 25% apmērā par 2007.gada 7 mēnešiem (aprīlis – oktobris) Ls 7,19 apmērā.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pilnvarotā pārstāve pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka likums neparedz personai pienākumu pārbaudīt maksāšanas paziņojuma pareizību. Pieteicējai zemesgrāmatā ir reģistrētas tikai domājamās daļas, nevis konkrēta zemes gabala platība. Pieteicējas bezdarbība nav konstatējama. Pieteicējai neviens neprasīja nekādu informāciju nodokļa aprēķināšanai. Pieteicēja nav izvairījusies no nodokļu maksāšanas. Pieteicēja Valsts zemes dienestam iesniedza pareizus datus, bet kadastra informatīvajā sistēmā tika ievadīti nepareizi dati Valsts zemes dienesta kļūdas dēļ. Uz tiesas jautājumu, pārstāve norādīja, ka pieteicējai bija zināma gan kopējā zemes gabala platība, gan domājamām daļām atbilstoša zemes gabala platība.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem apsvērumiem. Norādīja, ka maksāšanas paziņojumā norādītā platība 673 m^2 ir kļūdaini norādīta visa zemes platība, no kuras rēķināts pieteicējas nodoklis atbilstoši domājamām daļām, kaut gan kopējā platība, no kuras nodoklis bija jārēķina, ir 1474 m^2. Pieteicējai soda sankcijas nav piemērotas. Nodoklis ir aprēķināts par reāli piederošo zemes gabala platību, turklāt nodoklis nav aprēķināts par visu periodu no 1995.gada, bet tikai par 3 gadiem atpakaļ. Spēku zaudējuši pašvaldības saistošie noteikumi piemēroti, jo tie bija spēkā līdz 2007.gada oktobrim. Saistošie noteikumi paredzēja nodokļu maksātājam atvieglojumus, līdz ar to šo noteikumu piemērošana ir pieteicējai labvēlīga.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] No lietā noskaidrotajiem apstākļiem tiesa secina, ka lietā nav strīda, ka 592/1000 domājamās daļas no zemes vienības Rīgā, */adrese/*, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*, platība 1475 m^2 ir ar nekustamā īpašuma nodokli apliekams objekts un pieteicēja ir nodokļu maksātāja.

[8] Nodokļu maksātāja vispārīgais pienākums ir noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas, tas ir nostiprināts likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 2.punktā.

Arī no likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 9.panta pirmās daļas izriet nepārprotams nekustamā īpašuma nodokļa maksātāja pienākums tiesību normās noteiktajā termiņā un pilnā apmērā veikt nodokļa pilnīgu nomaksāšanu.

Kārtība, kādā ir maksājams nekustamā īpašuma nodoklis ir noteikta likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.pantā. Atbilstoši šī panta pirmajai daļai pašvaldības par nekustamā īpašuma nodokļa apmēru kārtējam taksācijas (kalendārajam) gadam paziņo maksātājam (..) līdz tā paša gada 15.februārim, nosūtot maksāšanas paziņojumu viņam vai viņa pilnvarniekam pēc norādītās adreses.

Ja nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs līdz kārtējā taksācijas gada 15.februārim nav saņēmis maksāšanas paziņojumu, viņa pienākums ir mēneša laikā rakstveidā par to informēt pašvaldību, kura iekasē nodokli (panta otrā daļa).

Tātad no vienas puses pašvaldībai, kas ir atbildīga par nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanu, ir pienākums nosūtīt nodokļa maksātājam nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu. No otras puses arī nodokļa maksātājam ir pienākums rūpēties par to, lai nodoklis būtu samaksāts noteiktā termiņā un pilnā apmērā. Turklāt likumdevējs ir uzlicis nodokļu maksātājam pienākumu rakstveidā paziņot pašvaldībai par to, ka nodokļa maksāšanas paziņojums nav saņemts. Tiesas ieskatā kaut arī tieši nav noteikts tiesību normās, ka nodokļa maksātājam ir pienākums pārbaudīt maksāšanas paziņojuma atbilstību faktiskajai situācijai (pārbaudīt nodokļa objektu un apmēru), tas izriet no nodokļu maksātāja pienākuma nodokļus nomaksāt pilnā apmērā un pēc savas iniciatīvas pieprasīt nodokļu maksāšanas paziņojumu, ja tas nav no pašvaldības saņemts savlaicīgi. Likumdevējs, lai nodrošinātu nekustamā īpašuma iekasēšanu pašvaldības budžetā, ir uzlicis pienākumus gan nodokļu administrācijai, gan nodokļu maksātājam, līdz ar to pilnīgai un pareizai nodokļu nomaksai abām pusēm ir savstarpēji jāsadarbojas. Ņemot vērā tiesas izdarītos secinājumus, tiesa kā nepamatotu noraida pieteicējas argumentu, ka pieteicējai nav pienākuma pārbaudīt maksāšanas paziņojumu saturu.

[9] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja saņēma nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumus par zemi */adrese/*, Rīgā 2007., 2008. un 2009.gadam *(lietas 32.-34.lapa)*.

No lietā esošajiem materiāliem konstatējams, ka pieteicējai sākotnēji aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par 2007., 2008. un 2009.gadu par 592/1000 domājamām daļām no zemes vienības Rīgā, */adrese/* 673 m^2 platībā.

Atbildētāja 2010.gada 25.februārī konstatēja, ka Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas pašvaldībai iesniegtajos nekustamā īpašuma nodokļu maksātāju un ar nodokli apliekamo objektu pamatsarakstos uz 2006.gada 1.janvāri, 2007.gada 1.janvāri, 2008.gada 1.janvāri un 2009.gada 1.janvāri zemes vienības platība nekustamajam īpašumam ar kadastra numuru */kadastra apzīmējums/* norādīta 673 m^2, par kuru tika aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis, savukārt nekustamā īpašuma nodokļu maksātāju un ar nodokli apliekamo objektu aktualizācijas sarakstā uz 2009.gada 1.jūniju šai zemes vienībai norādīta platība ir 1474 m^2.

Valsts zemes dienests atbildētāju rakstveidā informējis, ka zemes vienības eksplikācijas kartiņā bija reģistrēta kļūdaina zemes vienības platība 673 m^2, pamatojoties uz 1995.gada 3.oktobrī izgatavoto zemes robežu plānu, Kadastra informācijas sistēmā zemes vienības platība tika labota uz 1474 m^2.

No minētā secināms, ka kļūda kadastra informācijas sistēmā ieviesusies nevis pieteicējas, bet Valsts zemes dienesta kļūdainās rīcības dēļ. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka varēja paļauties, ka sākotnējos maksāšanas paziņojumos norādītās ziņas par nekustamā īpašuma nodokli ir attiecināmas uz visu pieteicējai piederošā nekustamā īpašuma sastāvu un ka ar šiem maksāšanas paziņojumiem viņai darīts zināms maksājamais nekustamā īpašuma nodoklis.

[10] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve apstiprināja, ka pieteicējai bija zināms gan par kopējo zemes gabala platību jau 1995.gadā, gan arī pieteicējai piederošajām domājamām daļām atbilstošo zemes platību, izgatavojot zemes robežu plānu un iesniedzot to Valsts zemes dienestā. Tiesas ieskatā pieteicējai bija pienākums pārbaudīt maksāšanas paziņojumus, un no tiem bija acīmredzams, ka sākotnējie maksāšanas paziņojumi par nekustamā īpašuma nodokli par 2007., 2008. un 2009.gadu neietver ziņas par zemes vienības Rīgā, */adrese/*, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*, faktisko platību, no kuras būtu rēķināms pieteicējai maksājamais nodoklis par pieteicējai piederošajām domājamām daļām. Tātad pieteicējai vajadzēja apzināties, ka atbildētāja par 2007., 2008. un 2009.gadu pieteicējai nav aprēķinājusi nekustamā īpašuma nodokli par visu pieteicējai piederošo nekustamo īpašumu un pieteicējai bija pienākums par to ziņot pašvaldības nodokļu administrācijai. Taču pieteicēja nav ne mutiski, ne rakstveidā informējusi atbildētāju, ka sākotnēji saņemtajos maksāšanas paziņojumos norādīta nepareiza zemes vienības platība, līdz ar to pieteicējai nodoklis par domājamām daļām aprēķināts no ievērojami mazākas platības.

[11] Atbildētāja, likumā noteiktajā kārtībā nepaziņojot pieteicējai visu maksājamo nekustamā īpašuma nodokļa apmēru, nav izpildījusi no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 1.punkta un likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmās daļas izrietošo pienākumu nodrošināt nodokļa iekasēšanu savlaicīgi un pareizā apmērā.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka iestādes kļūda neatbrīvo pieteicēju no pienākuma samaksāt papildus aprēķināto nekustamā īpašuma nodokli par 2007., 2008. un 2009.gadu pilnā apmērā.

Pirmkārt, pieteicēja pati, pretēji tiesību normās noteiktajam, nav interesējusies ne par maksājamā nekustamā īpašuma nodokļa apmēru, ne par to, kādēļ nav nosūtīti nodokļa maksāšanas paziņojumi par visu pieteicējai piederošo nekustamā īpašuma platības daļu. Tātad pieteicēja pati ir bijusi neaktīva un nav sadarbojusies ar pašvaldību, lai savlaicīgi novērstu radušos kļūdu.

Otrkārt, pieteicēja nevarēja paļauties, ka maksāšanas paziņojumos ietvertais maksājamā nodokļa apmērs ir viss maksājums, kas pieteicējai jāveic. Kā jau tiesa konstatēja, no maksāšanas paziņojumiem nepārprotami ir izsecināms, ka tajos nav norādīta visa nekustamā īpašuma platība, no kuras aprēķināms un maksājams nodoklis par pieteicējai piederošām domājamām daļām.

Tā kā atbildētāja nav rīkojusies atbilstoši tiesību normām, pieteicējas tiesiskā paļāvība prettiesiskā situācijā nav aizsargājama. Savlaicīga un atbilstīga apmēra nodokļu iekasēšana ir visas sabiedrības interese. Līdz ar to atzīstams, ka atbildētāja nav pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.

[12] Senāts ir atzinis, ka nodokļu nomaksa ir visas sabiedrības leģitīma interese, tie ir finanšu līdzekļi, kuri paredzēti izlietošanai tieši sabiedrības kopīgajām vajadzībām. Nekustamā īpašuma nodokļa gadījumā tā ir attiecīgās pašvaldības teritorijā dzīvojošā sabiedrība, kura ir ieinteresēta, lai nodoklis tiktu iekasēts tādā apjomā, kā tas paredzēts likumā. Ja pašvaldības kļūdas pēc personai ir aprēķināts mazāks nodoklis, nekā tai atbilstoši likumam būtu jāmaksā, sabiedrības interese labot šo kļūdu un turpmāk saņemt nodokļa maksājumus pilnā apmērā ir lielāka nekā atsevišķas personas tiesiskā paļāvība uz attiecīgu nodokļa summu visu turpmāko laiku (*sk. Senāta 2011.gada 16.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-499/2011 11.punktu).*

Izskatāmās lietas kontekstā tas nozīmē, ka pat, ja iestāde bija pieļāvusi kļūdu, norādot neprecīzu nekustamā īpašuma platību, kā rezultātā pašvaldība aprēķinājusi mazākus nodokļus, sabiedrības interesēs tā var pārskatīt savulaik pieņemto lēmumu, noteikt un iekasēt pareizo nekustamā īpašuma nodokļa apmēru.

Turklāt atzīmējams, ka atbildētāja nekustamā īpašuma nodokli pieteicējai aprēķinājusi tikai par 3 gadiem atpakaļ, ievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta tiesisko regulējumu, un atbildētāja nav aprēķinājusi ne soda naudu, ne nokavējuma naudu.

[13] Pieteicēja nav iebildusi nodokļa apmēra pareizībai, tāpēc tiesa nepārbauda nodokļu aprēķina pamatotību. Taču pieteicēja iebilst, ka Lēmumā nepamatoti atbildētāja atsaucās uz Rīgas domes 1998.gada 17.februāra saistošo noteikumu Nr.9 „Par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu un atvieglojumu piešķiršanas kārtību Rīgā" 2.2.punktu, kas zaudējis spēku.

Tiesa noraida pieteicējas iebildumus kā nepamatotus. Atbildētājai, neskatoties, ka Lēmums ir pieņemts 2010.gadā, ir pienākums, aprēķinot nodokli par 2007.gadu, pamatoties uz tām tiesību normām, kuras ir spēkā 2007.gadā. Turklāt minētie saistošie noteikumi noteic nodokļu maksātājiem atvieglojumus, līdz ar to šo noteikumu piemērošana pieteicējai ir labvēlīga – aprēķinot nodokli par 2007.gada 7 mēnešiem, piemērots atvieglojums 25% apmērā no nodokļu summas.

[14] Ņemot vērā spriedumā izvērtētos tiesiskos un faktiskos apstākļus un izdarītos secinājumus, tiesa atzīst pārsūdzēto Lēmumu par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikumu par noraidāmu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *I.J.* pieteikumu par Rīgas domes 2010.gada 29.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-10-759-ap atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Putra

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Putra
Rīgā, 2012.gada 17.maijā